מלח בודחי דינחח: ב (ד) אם אם פגעו

בו קנאין. לה ידעתי למה השמיט

דין של קנחין פוגעין בו שכתבו הרמב"ם

והטול. והרב מהרמ"ה כתבו בח"ה

סי' תכ"ה סעיף ד': (ה) והא ההקוחו ב"ד. מלפון זה משמע דעונש דקר'

לא קאי רק על דבר שהו' אסור מו

המורה כגון דרך אישות או פרהסיי

הבל לה בלנעה ולשון כי חלל יהודה משמע

ב"ל פרסקיה: ז (ו) היו התערובות

בנות. עיין ב"י בסוף הסי' מ"ם

בוה בשם המ"מ:

בין א (א) בד"א בודאי א"א. גם גבי

עריה קדושין תופסין וכבר כתבתי לעיל

בסי (ט"ז) [ט"רן ס"ה ה' מה בנסתפה

עריות ה"ת למיתני חילוק זה דבספק

קיחה יחתנות לכן אסורה משום זונה אפילו לא נבעלה משא"כ בכוסים: ב ד. ואא הדקודו ב"ד. כתב בדרשה יב"ח אפי בעל בצנעה מ"מ כיון דלא קיבל דינו או שונשו מפרש בקבלה כהנ"ל ובח"מ לא כ"ר: ה. יש בו הפסד שאין בכף עריות. לאו שעונשו המור משאר עריות שהם במיתה ובכרת אלא ר"ל יש הפסד ע"י שסופו להדביק בע"א ומחלל קדשי שמים וחא דאיתא בעירובין!) שאון אייא מוליא אותו שבעל ארמית מגיהנס היינו כשיש בידו שאר עונות שיורד בשבילם לגיהנס או מחמת עון זה אינו מוליא אותם משם כ"ל מהרש"ל וב"ח: "ג ז. מבין אותו ב"ב. אבל אינו חייב מלקות מדאורייתא וכתב המגיד דס"ל

> י הכא על הכותית (ד) אם לא פגעו בו קנאים ד (ה) ולא ס הלקוהו ב"ד הךי עונשו מפורש בדברי הקבלה שהוא בכרת שנאמר כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר יכרת ה' לאיש אשר יעשנה ולא יהיה לו ער ועונה אם ישראל הוא לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים: הגה ובו הי ועון זה ה יש בו הפסד שחין בכל העריות שבנו הבה מן השפחה ומן הנכרית חינו בנו משח"כ בשחר עריות (טור בשם הרמב"ם) בה על הכיתית בפרהסיה שדינו שקנהים פוגעים בו כמו שיתבאר בח"ה סימן תכ"ה קוא בכלל עריות ודינו ליהרג ולה יעבור כמו בשהר עריות (ב"י בשם א"ח שכ"כ

> בשם הרמב"ן) וכמו שיתבאר ביורה דעה סימן קנ": ין שפחה שהומבלה לשם עבדות אסורה לכן הורן אחר שפחת ואחד שפחת חבירו יין והכא עליה אחר שפחתו ואחד שפחת חבירו יין והכא עליה יו מכין אותו (י) מכות יו מרדות:

> ד ט הנתפש עם שפחתו מוציאין אותה ממנו ומוכרים אותה ומפזרים דמיה לעניי ישראל ומלקין אותו ומגלחין שערו ומנדין אותו ל' יום:

ומנדין אותו ל' יום:

ז' יי) נתערב ולד ישראלית בולד שפחה הרי שניהם ספק
ובל אחד מהם ספק עבד ") ובופין בעל השפחה ומשחרר את שניהם ואם היה חבן
ובל אחד מהם ספק עבד ") ובופין בעל השפחה ומשחרר את שניהם ואם היה חבן
ההוא בן האדון של עבד כשינדלו ישחררו זה את זה ויחיו מותרים לבא כקחל:
ז' ייו התערובות בנות הדי שתיהן (מ) ספק ") שפחות וחבא על כל אחת מהן
הרי הולד ספק עבד ל ובן אם נתערב ולד כותית בולד ישראל "") משבילין את שניהם לשם
גירות וכל אחד מחם ח" ספק גר:

פין היתר אשת איש שמת בעלה (ואומרת גרשתני) ודיני העדות (ודין נשאת באיסור ובטעות). ובו נח סעיפים:

אשת איש בכלל עריות הוא ואין קרושין (ל) ל) תופסין בה (א) בד"א בודאי אשת איש בכלל עריות הוא ואין קרושין (ל) ל) תופסין בה (א) בר"א בכל אם הוא א ספק מקודשת או מפק מגודשת קרושין תופסין בה מספק באבר אם הוא א ספק מקודשה לפסולי גימין מדרבגן שאם בא אחר וקידשה שצריכה גם משניהם בא ואדיכה גם משניהם בא אחר וקידשה שצריכה גם משניהם בא אחר וקידשה היא באריכה אומים משניהם בא אחר וקידשה אומים בא אחר וקידשה שצריכה אומים משניהם בין משנים מהראשון דרכנן ומחשני מדאורייתא: מהראשון דרכנן ומחשני מדאורייתא: הי אשת איש שפשמה ידה (3) וקבלה ⁶⁾ קרושין כפני בעלה חרי זו מקודשת לשני

ס"ם אלמנה לכ"ג זו ותר׳ ב"ב דף י"ג וס"ם האומר" משמע נמי דאיכא לאו בנכרי ועבד דאמר ר' טרפון יכולני לטהר ממזרים שישא שפחה ומבער שם אם ר"ט לכתחלה קאמר ופרש"י והר"ן אף ע"ג דאיכא לאו לא יהיה קדש. ולרמב"ם י"ל דקשה ליה לר"ט דמתיר לממור שישא לכתחלה שפחה הא ממור חייב בכל המנות ואיך ישא שפחה וכן הקשה ר"ת והר"ן ותירצו משום דממזר קדש יעימד. ורמצ"ם היכיח מזה דליתה הדרוש של הת"א ולה יהיה קדש לה קאי על עבד וליכה ה"ד בעבד ושפחה אלה איסור דרבט הוא והם אמרו דמותר לישא שפחה לממור משום תקנות הולד נשמע לשיטת תוס' ורש"י והר"ן איכא לאי בשפחה ועבד כדעת הח"ה ולרמב"ם ליכה להו. הצל ה"ל לרמב"ם נמי היכה להו בשפחה ועבד הלה סבירה ליה דחין לוקין משום דהרי להו שבכללית דילפינן מלהו זה נמי הבא על פנייה בזנות אם כן קשה למה לוקין מי שבא על פנייה וכן דוחה בפרישה סברא זו בסימן כ"ו. והערני לזה אריה שבחבורה גדול בתורה התורני מהר"ר וואלף ר"י דיין מק"ק פינטשוב: ז ז. פפק שפחות. אבל אין כופין לאדון לשהרר׳ דאשה אינה מצווה על פ"ו. ומיהו א"י להשתעבד בהם מספק כ"כ המגיד (פ"ה) [פי"ב] ואם שתיהן בנותיי כגון שבא על שפחתו וילדה ונתערב עם בתו יש לו בהן זכות מה שיש לאב בבתו מת"ג כ"כ המגיד. זרע שפחה חרע שכו"ם אינן נקראין זרעו ומותרת בקרוביו משא"כ ישראלית שילדה מן העכו"ם נקרא זרעה: ה. ספק גד. נ"מ דאסור בממזרת ואם היא נקבה אסורה לכהן יכן בזכר בתו פסולה לכהן וכן נ"מ דפסול להלילה דגר פסול בחלילה ב"ח:

פין או בפק שקודשת. עיין סימן ט"ו בד"מ ומ"ם שם ואם זרק לה גט ואיכא ספק אם היה קרוב נו או לה הוי ספק מגורשת ולא אמריט דאיקמיט

2007 TX2

בממורת ואם היא נקיבה אסורה לכהן. יכן בוכר במו פסולה לכהן וכן נ״ת דפסול לחלילה דגר פסול לחלילה. בית שמואל: דגר פסול בילשה שמואל: דִּרָ אַ א) תַּוֹפְּשִין בדּר. ואפי׳ בילש בעלה אמ״כ און קירושין שנחן לה בעודה א״ה חִיילי

ולריך לקדעה קידושין התרים. הרשב״ה כרי אלף ריב"ל מותרת לינשה ונ"ת לדורות הם יזכה ה' כמו הם ד"ת בשם מהרה"יו. הם מתה השה ל' תהת בעלה מיתה ודאית ושוב חיתה פ"י נכיא כמו אליהו לבן הלרסית ואלישב לכן השונותית לה פקשה זיקה הצעל מעליה היונה יכול להנשה להר ויש סעד מעובדה דחשת הי הנינה כן הכינה כתובות דף ס"ב ע"ב ודו"ק כנה"ג. השת לדוקי לדברי הרא"ה ה"א ס" ציד היא אים גמורה והבא עליה חייב משום א"א ה"ה דלא תפסי בה קדוסין אם קדשה אחר ב ה) ולא הלקוהו ב"ד. אפילי ככל בלנעם מ"מ כיון דלה קיבל דינו או עונסו מפורם ב ש) הדא התקומו ב די משר ככל נכנעם מיח כיון דנו קובל ידי מו שנוח מחות בקבלה. דרישה כ"ח ב"ש לו שנוח מקוח מקבלה. דרישה כ"ח ב"ש לל לחי"מ: גד ו) שבת שרדות. אכל אינו חייב מלקוח מהלוריתא דקינל להפניה כה שהלא נוקין מלקוח אבל לא קאי על כיאת עבד בזנות מש"ה ס"ל הבא על קדשה בת ישראל ניקין מלקוח אבל לא קאי על כיאת עבד יושפה. אבל דעת מ"א ותוס" ורש"י ור"ן איכי לאו דלא תהיה קדשה קדשה בשפחה ועבד יספהה. הכל דעת מ"ה וועד ורכ"י ורכ"ן היכי ללו דלה תהיה קדשה בשפהה ועכל ענין על פיות על עיין ב"ל ווד לה תהיה קדשה בשפהה ועכל ע"ך ע"ן ב"ל להדון לשחררה דהשה אינה מצווה על פו"ה. ע"ן ב"ש בתיהן בנותיו כגון שכה על שפחתו חילדה ונתערכ עם בתו יש לו בהן זכות מה יהם שתיהן בנותיו כגון שכה על שפחתו חילדה ונתערכ עם בתו יש לו בהן זכות מה מים לחנק במונה שכן שכה כי שבוות היה המונה וכעו ומותרת בקרוביי מה שחון שיש לחב בבחי. זרע ספחה יורע עבו"ם חון נקרחים זרע ומותרת בקרוביי מה שחון כן ישרחלית שילדה מן העבו"ם נקרח זרעה. בית שתוחל: מן ספק גד. נ"מ דחסור

לרמב"ם דפסק כן דאוסרה לא תחיה קדשה קאי על הבא על פנויה בת ישראל בונות מ"ה ס"ל הבא על קדשה בת ישראל לוקין מלקות אבל לא קאי על ביאת עבד ושפחה ולא כתרגום אונהלום דם"ל דקאי על ביאת עבד ושפחה דקדושין שלהם אין תופסים והוי כל ביאתם ביאת זנות. והעור בסי׳ כ״ו כתב הבא על פנויה לוקין משום לא תהיה קדשה ובסיי וה כתב בשם הרמב"ם הבא על שפחה לוקין רק מ"מ. וכפרישה שם הקשה בסי' כ"ו דדברי הטור סותרים וח"ו ומחלק וכתב בסי׳ זה איירי בשפחה דאינה מוכנת לזנות אבל אם היא מוכנת לונות או בת ישראל המוכנת לונות לוקין משום לא תהיה קדשה. יליתא דהא הרמב"ם חולק על התרגום כמ"ם בהדיה ברמב"ם א"כ לא תסיה קדשה לא קאי כלל על שפחה ולא קאי אלא על בת ישראל. ואין להקשות למה ב"י המופקרת לוקין על לא תהיה קדשה ושפחה אפילו אם מופחרת ומוכנת לזנות אין לוקין כבר תר׳ המגידי והבאתי בסרי כ"ונים. מיהו יש להביה ראיה לדעת התרגום מש"ם פרק החולדי דאמר שם נכרי יעבד הבה על בת ישראל הולד ממזר הפיי למ"ד אין ממזר בחייבי לאוין נכרי ועבד שאני ש"מ למ"ד יש ממזר בחייבי לאוין שפיר דהולד ממזר משים דיש לאי בעבד ונכרי ולה מצינו שום לחו רק לה יהיה קדש ולא תהיה קדשה וע' פרש"י

מהא האקרויה לרב כהגה בהלמי הדרון דפ"ב ע"ה: ז שם יפצוע היה רבה מקומות יכמים ג"ב לעיל סי סעיף "ה: ה שם ולהב ה"ה משום ה גרע מאישור של דבריהם: ש ה"ה ה גרש החימות כל דכריהם: ט היים היים כ הגלונים: " שם משנים בייב הולני כן בייב הולני כן בייב הולני כן בייב הולני כן משלה כמין בייב הולני כן משלה כמין המיין ב משנים לשבוע הלבה הדבר הכינו יון כושון הה האדון לבחרה שמיין יון כושון הה האדון לבחרה שמיין יון כושון הה האדון לבחרה ביים ורכן יון מי שחלים שפחם חולני מיין כושון השנים מורץ שיים מורץ שליי הלבחים כל השמשבי כול בשניים יום יום ביים החימות התבירו שליי החליים ביים בייב בייב בייב בייב בייב ביים בייב ב וכק בהמוניה מחבירו עניי החדיה ל אם היו שהיהן ננותו יש לו נהן יות שיש לאג על נתו מתה נפשך: שם וב' ה"ה שה פשוט ובריר: ל' הטור וכתב הכ"" כל זה פשוט: ב ל' מב"ם בפ"ד מהלגות אישוח ממימוי שי למורה

ס"כ בחג"ה חיא ככ" עריות ודעו הדוג ולא יעפור הגהות דעק"א

ב לן כ"ב וקבלה קדושין בפני בעלה. נ"ב ולם קבלה קדושין אן לל סיי כלותרת גרשתני. מ' הרייל ששון סיי יית: ביאור רובר"א

ייני זה בי . יכמת קי כי התס ייקמוסר כי : יכמת קי כי התס ייקמוסר כי : מי) הבא בי . ריל ייני דעביים הכלו על עת יעראל ייני בכלל גייע כתיים בייד סי קריי בהגה יכת"ש ש להו כו' וב

פתחי

יה תכם ההתג"ן עב"ד. ועיין כם' שבס"ת פרים מהח"ד דין כ' מ"ש בוס : \$ (כ) שבות מרדות. עבסייט ועיין כה כשונת מחוד היים היים היים מחוד מעדי החדש בין די ש"ש כאורן: \$ (כ) שפר "ב חייד סיתן ק"י ותהבוכה פרה מנוס חסקו מ"ל פרום ליב וכב' שמסית פע"יו החדשיב דין די ש"ש כאורן: \$ (כ) שפר "ב. עבסייט יו"ש ותי שפרה בון ותיהת בקרביו בפן יות תאיר מתהם על מבים בום למה הפעמין סתס עד הנהם "ב"ל בין מיים בין "ב"ל בין בין "ב"ל בין